

la alcaldia a enterarse de lo que les corresponderà pagar en virtut del repartó hecho en substitución del de triste memoria salido de la mollera de un prohombre (?) de «Acció Granollerina», patrocinado por el señor Playa y sus amigos.

Comparan los interesados el repartó de ayer con el de hoy, y, al aplaudir éste, tienen frases de acre censura contra aquél y sus amparadores.

Las cosas cambian, señores, y alguna vez debe empezar la justicia y la equidad.

© ©

Se nos asegura que por las noches los vecinos de la carretera se ven molestados por furiosos ladridos de ciertos canes hambrientos.

Menos mal, que lo reza el refrán. «Perro que ladra, no muerde.»

© ©

De público se dice que en breve hará su reaparición el «Gedeón Jabonero»

Librenos Dios de todo mal. Amen.

© ©

Según el corresponsal de «El Vallés Nou», en Mollet, al acto de conciliación, que se celebró entre los representantes de aquel Ayuntamiento y el del cura-párroco de aquella población, «los primeros mantuvieron en un todo lo que diera margen a que dicho señor se querellara».

Según se desprende del acta que en el Juzgado municipal, se extendiera de dicho juicio, no resulta tal cosa, ni mucho menos.

¿Mtente, el corresponsal fosfórico? ¡Claro que sí!

© ©

¿Qué van a prometer los regionalistas a los granollerenses para que éstos voten a su patrocinado?

El puente, no puede ser ya. ¿La estación? ¿Eh? ¡Preparémonos!

© ©

El concejal caza volátiles ha reprimido sus aficiones.

Ya no cinegetea, durante las sesiones. Sigue nuestros consejos.

El ecoista, le da la más cordial enhorabuena, por su docilidad.

© ©

Y del palacio de Justicia ¿qué?

Pues, por ahora, ¡nada!

Se procederá por quien debe, según se nos comunica, a un detenido estudio del *affaire*, para proceder en consecuencia, con arreglo a la más estricta justicia.

¡Bravo!

© ©

Se nota en Granollers, hace cerca dos meses, la no presencia de cierto vocero barcelonés, adjetivado por los curiales de allí, el *pésimo*.

¡Claro! No mana ja, qui manava y se acabó el maná.

¡Qué suerte tiene Granollers, en no recibir tales visitas! ¡Resultaban tan caras!

II CONCERT DE L'ORFEO GRANOLLERÍ

Anit l'Orfeo Granollerí donà'l seu segon concert. En l'ampla sala de L'Unió Lliberal, la nova agrupació, que, tot just naixenta, ja és el seu més preuat orgull, tornaren a sentir-se les cançons de la terra. Anit, Granollers tornà a delectar-se amb l'obra exquisida que porten a terme el nombrosos estol d'enamorats de l'art que'ls aplega'l noble desig d'ofrenar a la nostra vila'l fruit d'uns estudis, que serien penosos, si la força d'un ideal no'ls guiés i si la fè en el jove mestre no havés arrelat en el cor dels doscents orfeonistes que, fets els ulls en el gest d'en Martí Llobet, aconseguixen el doll d'harmonies que són bàlsem de l'esperit i regal d'aquells que escolten.

El concert d'anit tenia'l doble atractiu de fer la presentació de l'ensenya que ha d'ésser guia de l'Orfeo, la qual fou rebuda amb forts aplaudiments per la concurrència, que omplia el local, com també s'aplaudí als orfeonistes, al desfilir per la sala i dirigir-se a l'escenari.

El senyor Torras, en nom de la Junta de la casa, de la qual n'és president, digué un bell parlament, que fou un cant d'amor a l'obra de cultura social i artística de l'Orfeo, un sincer elogi als mèrits indiscutibles del seu mestre, en Martí Llobet, i un himne a la regeneració espiritual de Granollers, que ha iniciat l'entiat que ha de portar en triomf, per terres de Catalunya i d'Espanya entera, el nom de la vila dels nostres amors.

Un esclat d'aplaudiments acullí l'ofrena que de l'ensenya va fer, en eloqüent paragraf, el president de L'Unió Lliberal.

Immediatament, després d'haver llegit un treball, el senyor president del Comitè d'Acció, la massa coral entonà l'himne *Nostra bandera*, que'l públic coronà amb una grossa ovació.

I els aplaudiments seguiren xardorosos, vibrants, entusiastes, després de la brillant execució de totes les obres que integren el programa, que eren les mateixes del concert inaugural, además de la filigrana d'harmonies del mestre Alfonso, que dú per títol *La Filadora*, i que va haver de repetir-se, en mig de gros entusiasme; com se repetiren així mateix la *Cançó de Nadal*, *El Rossinyol* i *La Patria Nova*, que, dites amb el mateix art que les demés, entren més en el nostre públic.

La senyoreta Ballester va cantar, amb molta afinació i bon gust, les notes de soprà que sobressurten del cor, en *L'Hereu Riera*; i el jove en Josep Pineda, lluí novament ses excel·lents facultats en el vibrant himne de Grieg.

No cal dir que'ls intel·ligents músics de *La Moderna*, juntament amb els joves Fernández, Clot i Margenat, i portats pel mestre Llobet, aconseguiren sonoritats hermosíssimes, moments de grossa orquestra, admirable conjunt, digne de sincer elogi, en l'execució de les obres musicals, i molt especialment en l'arranjament que, de l'obra mestre del colós de Bayreuth, *Parsifal*, té feta per a petita orquestra, 'l senyor Llobet; al qual renovem el testimoni de la nostra sincera admiració i al qual fem arribar des d'aquí, 'l nostre entusiasta aplaudiment.

Per a la que, des d'ahir, és ensenya de l'Orfeo de L'Unió Lliberal, l'associació feu ofrena d'una llaçada i altra l'agrupament d'aficionats de la casa. A l'adonar-se'ls choristes i el públic dels primers trofeus que enjoien la nova bandera, esclatà una grossa ovació, que's perllongà llargament.

EL DEMÒCRATA se complau en donar compte del concert d'anit, malgrat no haver-se tingut ni la delicadesa sisquera, per part del Comitè d'Acció, de fer-li saber la seva celebració.

LA NOSTRA ENSENYA

(FRAGMENT DEL "LLIBRE DE L'ORFEO")

Poc podem dir, en aquestes planes, de la que ha d'ésser ensenya de l'Orfeo Granollerí. Quan escrivim aquesta *Nota*, no hem vist més que el bocet enviat pel llorejat artista barceloní, l'Alexandre de Riquer, encarregat de la seva confecció; tant sols sabem que la que serà Bandera nostra, que havem de dur triomfalment per pobles i viles i ciutats de la terra catalana, serà una joia, la més preuada per a nosaltres, que haurem d'estimar i venerar amb amor infinit, perquè en ella hi seràn, artística i bellament combinats, els símbols del nostre Orfeo i de la casa nostra i els atributs del Vallès i de la Vila on hi tenim tots els afectes, tots els carinyos, tot el què, per ésser cosa íntimament lligada amb el nostre ésser, havem d'estimar i enaltir per damunt de tot.

L'adquisició de la nostra ensenya ens ha revelat ben clarament, una vegada més, la fè admirable, l'entusiasme conscient dels companys orfeonistes; puix ni un sol d'ells deixarà d'aportar el concurs del seu esforç per a engròixir la llista de donatius oberta a aital objecte. I molts d'ells, joiosos, posseïts de noble orgull, han inscrit ja en la llista de subscripció 'ls noms dels sers que més estimen. La Senyera de l'Orfeo Granollerí, quan rebí'l bes de les aures populars, podrà ésser mostrada, pels seus posseïdors, que podran dir: «Aquesta Bandera, és la nostra, i és ben nostra. Com la Casa que tenim que fou bastida per l'esforç dels nostres pares—obers humils, menestrals abnegats, homes de cor, amarats per l'ideal—la nostra ensenya és adquirida per l'esforç de tots plegats. El seu valor, és inapreciable, perquè s'ha recollit de centim en centim, i els més humils hi tenim, tots, la nostra part. Aquesta, és la nostra bandera».

Amb ella, els nostres cants seràn vibrants i enèrgics i d'una plaent dolcesa. Amb ella per nort i guia, irem a tot arreu del món i la nostra fortitut serà més gran. Amb ella per empar, ai del que mai s'oposi a la nostra voluntat d'homes conscients i lliures! Ai del que intenti mal-menar-nos! Ai del que vulgui fer escarni dels nostres drets!...

Mirant-nos-e-la, el què hi hà, en ella, que parla de la nostra vila estimada, ens farà, sempre i a tot arreu, dignes i bons granollerins; els atributs del Vallès que hi són posats, ens diràn que aquesta és terra de llibertat, i el simbolisme de L'Unió Lliberal i de la música, ens donaràn hardidesa per a seguir les petjades dels que, rendint culte als principis de llibertat, han lluitat sempre per a l'enaltiment propi, i han laborat per a l'expansió de la cultura social i artística en la nostra vila.

Guaiteu-la! — podem dir per tot arreu, mostrant-la amb noble orgull i mirant-nos-la, amorosits. — Guaiteula: aquesta, és la nostra bandera! Perquè podessin admirar-la'ls de fóra casa; perquè podessin veure la seva boniquesa; perquè de la gentilesa seva podessin fer-ne l'elogi, nosaltres, tots plegats, els xics i els grans, hi hem aportat el concurs del nostre esforç i hem fet ofrena a Granollers de la nos-